

Pasningsvejledning for træegern

1. Dyreart

Costa Rica/rødhalet egern (*Sciurus granatensis*); ræveegern (*Sciurus niger*); hvidnakket Peru egern (*Sciurus stramineus*); broget egern (*Sciurus variegatoides*); almindeligt rødegern (*Sciurus vulgaris*, underart: *S. vulgaris orientis*, kinesisk rødegern); amerikansk rødegern (*Tamiasciurus hudsonicus*)

2. Fuldvoksen størrelse

Kropslængden (uden hale) er mellem 17 og 35 cm, og vægten mellem 200 og 1000 g.

3. Forventet levealder

Den typiske levealder er omkring 7-10 år.

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Træegern skal holdes i en voliere på minimum H200 x D300 x B300 cm for 2 voksne individer. Mindst halvdelen af anlægget oventil og to sider skal være af fast materiale for at give skygge og ly for vejret. Volieren skal være i kraftigt metaltråd, og sådan at dyrene ikke kan gnave sig ud. Ind- og udgang skal have et slusesystem, så dyrene ikke kan undslippe herfra. Bunden af anlægget skal sikres nedadtil (f.eks. med fliser eller trådnet), så dyrene ikke kan grave sig ud. Inventaret skal bestå af hylder/platforme, et netværk af grene i forskellige tykkelser, stammer og naturreb opsat i både lodret, vandret og diagonalt plan og i forskellige højder. Hvert individ skal have mindst 1 (gerne flere) isoleret redekasse godt foret i bunden og/eller naturlige hulrum i dimensionerne L15-25 cm x 40-50 cm (indgangshul 8-10 cm) placeret højt oppe. Hø, halm, tørret mos og andet blødt naturmateriale skal altid være tilgængeligt som redemateriale. Bundlaget skal tilbyde gode muligheder for at rode efter føde og bestå af træ- og barkflis, høvl- eller hampespåner samt jord, gerne med visne blade ovenpå.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

S. niger, *S. vulgaris* og *T. hudsonicus* er tilpasset et tempereret klima og kan holdes ude året rundt, såfremt der er velforede redekasser tilgængelige. De øvrige arter skal have fri adgang til en frostfri indendørs afdeling.

For at sikre naturligt tandslid skal der altid være gnavemateriale tilgængeligt (grene og evt. gnavesten). Træegern indsamler naturligt forråd, så der altid er føde tilgængeligt. Forråds kamrene (inkl. redekassen) skal derfor tjekkes og tømmes jævnlige for letfordærlige emner. Foderrester og ekskrementer fjernes, og frisk drikkevand gives dagligt. Bundlag og inventar udskiftes efter behov.

6. Stimulering og behov for motion

Egern kræver et udfordrende og stimulerende miljø for at trives og kan ved mangel herpå udvikle stereotyp adfærd (typisk tegn på mistrivsel). Gem forskellige foderemner rundt i anlægget og i udfordrende beholdere, så de skal bruge tid og kræfter på at få fat i føden. Desuden kan forskellige dufte benyttes til berigelse.

Nogle egern kan blive særdeles tamme og fortrolige med ejeren. Mange egern vil dog altid bevare en naturlig skyhed, og selv tamme individer vil normalt ikke bryde sig om og vil stresses af at blive holdt fast, og de kan bide relativt hårdt i forsvar. Håndtering bør kun foretages, hvis helt nødvendigt. Træegern er særdeles gode klatrere og kan springe op til flere meter. Det er derfor helt nødvendigt med rigeligt varierende og udfordrende klatremuligheder for at sikre dyrenes trivsel og behov for motion. Samtidig er det nødvendigt med et godt bundlag, som de kan rode rundt i.

7. Fodring

Træegern æder primært vegetabilsk føde som planteskud og -knopper, bark, bær, frugt, frø, kerner, nødder og svampe. *T. hudsonicus* supplerer også med insekter, frøer og/eller fugleæg og -unger. *S. vulgaris* spiser også gummi og nektar. Foderet skal være alsidigt og bestå af en blanding af foderpiller til egern, korn og nødder suppleret med forskelligt frugt og grønt. Dagligt eller et par gange ugentligt gives forskellige hvirvelløse dyr, hårdkogt æg og evt. proteinrig universal-, hunde- eller kattetørfoder. *T. hudsonicus* behøver en større andel proteinholdig føde end de øvrige arter, der kun skal have det i ny og næ. Saltsten, mineralblok og frisk hø som foder skal altid være

tilgængeligt. Vitamintilskud gives i pulverform strøet ud over foderet. Hold igen med jernholdige emner, da jern kan risikere at ophobe sig i kroppen. Der skal altid være adgang til frisk drikkevand enten i flaske (med tud i gnavesikret materiale, dvs. ikke aluminium) eller en fast skål.

8. Sociale behov

Træegern lever typisk solitært, *S. niger* dog ofte i grupper. På trods af mange arters solitære natur kan de fleste egern, der er vokset op sammen, holdes sammen i par og have gavn af hinanden, så længe der altid tilstrækkelig plads og skjul til, at de kan undslippe hinanden under eventuelle konflikter. Kan et egern kun holdes alene i et anlæg, skal det på anden vis have kontakt til en artsfælle, f.eks. to anlæg ved siden af hinanden eller via avl. Egern bør som udgangspunkt kun holdes med egne artsfæller.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Træegern får normalt 1-2 kuld årligt. Drægtighedsperioden er 38-45 dage, dog op til en uge kortere for *T. hudsonicus*. Kuld størrelsen er 1-8, men typisk 3-6 unger (*S. granatensis* dog oftest kun 2 unger), som er nøgne, døve, blinde og vejer 10-15 g. Øjnene åbnes, og pelsen er udvokset i 3-4-ugers-alderen, og ungerne dier til de er 7-10 uger gamle. Et par uger før den endelige fravæning ses ungerne dog at forlade reden i ny og næ for at supplere med lidt fast føde. Ungerne er først helt selvstændige og forlader reden endeligt som 12 uger gamle, hvor de tidligst må fjernes. Kønsmodenhed optræder omkring 1-års-alderen.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Sundhedstegn er en tæt og blank pels, blanke øjne, og tørt og rent ved snuden og under halen. Diarré kan forekomme ved for drastiske foderskift. Kraftige, pludselige temperaturudsving og træk kan resultere i forkølelse (bl.a. nysen, udflåd fra næseborene). Ved symptomer på forkølelse skal dyrlægen kontaktes. Kræftknuder i bl.a. mælkekirtlerne kan forekomme, især hos ældre egern. Opdages de i tide, kan dyrlægen fjerne dem, og chancen for helbredelse er god. D-vitaminmangel kan forårsage knogleskørhed, hvorfor sollys er meget vigtigt.

Øvrige informationer

Fra venstre: Amerikansk rødegern (*Tamiasciurus hudsonicus*), ræveegern (*Sciurus niger*), Costa Rica/rødhalet egern (*S. granatensis*), hvidnakked Peru egern (*S. stramineus*), broget egern (*S. variegatoides*), alm. rødegern (*S. vulgaris*). Disse arter er de hyppigst forekommende træegern i privat hold i Danmark.

Foto: Gilles Gonthier, Franco Folini, Brian Gratwicke, Rick Brown, Ducatst2, Erik Jensen

Slutblok

Udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse (www.dyrenesbeskyttelse.dk) i samarbejde med Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr (www.aber.dk).

Pasningsvejledningen indeholder generel information om pasning af en dyreart/dyregruppe.

Yderligere oplysninger kan findes på biblioteket eller på ovennævnte og andre hjemmesider.

Pasningsvejledningens faglige indhold er godkendt af Rådet vedrørende hold af særlige dyr den 2.12.2013 i henhold til bekendtgørelse om erhvervmæssig handel med dyr.